

В ПАМ'ЯТЬ ПРО С. К. РОСОВЕЦЬКОГО

УДК 81:001.891](092)Росовецький С.

DOI: <https://doi.org/10.17721/APULTR.2022.44.6-27>

Дядищева-Росовецька Ю.Б.
ORCID ID: 0000-0003-4366-3587

Росовецький С.С.
ORCID ID: 0000-0001-5569-4765

**МОВОЗНАВЧА СПАДЩИНА
СТАНІСЛАВА КАЗИМИРОВИЧА РОСОВЕЦЬКОГО**

Анотація. У статті окреслено портрет Станіслава Росовецького, філолога широкого профілю, який усе життя працював у царині славістики, науковця, який оперував усім спектром фахового інструментарію та майстерно комбінував класичні методи з новітніми підходами. Схарактеризовано мовознавчу спадщину енциклопедично освіченого дослідника, до кола наукових інтересів якого належали розробки фахової методології, різноманітні аспекти вивчення мови фольклору, лінгвошевченкознавства, історичної лексикології, стилістики, історії української літературної мови, питання термінотворення, медіалінгвістичні студії, "точні" методи в дослідженні фольклору й літератури тощо. Розглянуто значення, із мовознавчої точки зору, його підручника "Український фольклор у теоретичному висвітленні", що став вершиною багаторічної діяльності професора Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Там автором змальовано багатопланові зв'язки фольклористики з мовознавством; наголошено на безособовості традиційного фольклору – тому, що наближує його до мови. Також зосереджено увагу на осмисленні фольклористами нових теорій та методів дослідження, розроблених лінгвістами, що збагачує теорію науки про фольклор. Крім того, обґрунтовано застосування до фольклорного мовного матеріалу методів лінгвістичної стилістики. Підкреслено важливість сумісних студій фольклористики до діалектології. Окреслено мовознавчі аспекти фундаментальної праці "Тарас Шевченко і фольклор". Творчість Т. Шевченка, не лише геніального поета, мовотворця, основоположника нової української літературної мови, але й носія традиційного фольклору, посідала в науковому доробку С. Росовецького особливе місце. Окремо наголошено на виділенні науковцем лінгвостилістичної специфіки

втілення фольклорних прийомів організації тексту в Шевченкових творах – повторів, психологічних паралелізмів, "слов'янських заперечних паралелізмів", "reservatio mentalis" тощо. Також підкреслено важливість диференціації вченим Шевченкових фольклорних записів, зроблених з пам'яті та "з голосу". Наголошено на важливості висновків розділу «Мова "Слова..."», присвячених розгляду лінгвістичної проблематики, і передусім діалектологічної, у монографії С. Росовецького «"Слово о полку Ігоревім" у взаємозв'язках із фольклором».

Ключові слова: мовознавство, лінгвофольклористика, лінгвошевичкознавство, лінгвостилістика, методологія.

Інформація про авторів: Дядищева-Росовецька Юлія Борисівна – кандидат філологічних наук, доцент; доцент кафедри стилістики та мовної комунікації; Навчально-науковий інститут філології; Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Росовецький Станіслав Станіславович – доктор філософії (PhD).

Електронна адреса: dyadros@gmail.com, RosovSS@hotmail.com

Juliya B. Dyadyshcheva-Rosovetska

ORCID ID: 0000-0003-4366-3587

Stanislav S. Rosovetsky

ORCID ID: 0000-0001-5569-4765

LINGUISTIC HERITAGE OF STANISLAV KAZIMIROVICH ROSOVETSKY

Abstract. The paper outlines a portrait of Stanislav Rosovetsky, a broad-based philologist who worked all his life in the field of Slavic studies, a scientist who operated an almost full range of philological tools and skillfully combined classical methods with the modern concepts. The research is focused on the linguistic heritage of an encyclopedically educated researcher, whose scientific interests included the development of professional methodology, aspects of studying the language of folklore, linguistics, historical lexicology, stylistics, history of Ukrainian literary language, terminological issues, methodological studies, mediaeval scholars. etc. The significance of his textbook "Ukrainian folklore in theoretical light", which became the culmination of many years of activity of the professor of Kyiv National Taras Shevchenko University, is considered from the linguistic point of view. There, the author describes the multifaceted links between folklore and linguistics; emphasis is placed on the impersonality of traditional folklore – because this aspect brings it closer to the language. The focus is also on folklorists' understanding of new theories and research methods developed by linguists, which enriches

the theory of the science of folklore. In addition, the application of methods of linguistic stylistics to the folklore language material is substantiated. The importance of borderline studies of folklore with dialectology is emphasized. Linguistic aspects of the fundamental work "Taras Shevchenko and Folklore" are outlined in the paper. The work of T. Shevchenko, not only a genius poet, linguist, founder of the new Ukrainian literary language, but also a bearer of traditional folklore occupied a special place in the scientific work of S. Rosovetsky. The emphasis on the linguistic and stylistic specifics of the embodiment of folklore methods of text organization in Shevchenko's works – repetitions, psychological parallelisms, "Slavic negative parallelisms", "reservatio mentalis", etc. – is especially emphasized. The importance of differentiating Shevchenko's folklore recordings made from memory and "voice" was also given a mention. The importance of the conclusions of the section «Language of the "Word... "», devoted to linguistic issues, and especially dialectological, in S. Rosovetsky's monograph «"A Word about Igor's Regiment" in Relations with Folklore» is observed.

Keywords: linguistics, linguistic folklore, linguistic Shevchenko studies, linguistic stylistics, methodology.

Information about authors: Dyadyshcheva-Rosovetska Juliya Borysivna – PhD, associate professor, associate professor of the department of stylistics and language communication; Educational and Scientific Institute of Philology; Taras Shevchenko National University of Kyiv.

Rosovetsky Stanislav Stanislavovych – Philosophy Doctor (PhD).

E-mail: dyadros@gmail.com, RosovSS@hotmail.com

Пішов із життя Станіслав Казимирович Росовецький – талановитий учений, письменник, професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор філологічних наук, філолог широкого профілю, знаний в Україні, у славистиці, у світі. Заслуги його перед українською наукою великі. Він був полівекторною особистістю, коло наукових інтересів якої охоплювало фольклор, давню літературу, шевченкознавство, агіологію, біблієстику, текстологію, поезику, лінгвістику. Пропоноване дослідження присвячено саме аналізу його мовознавчої спадщини, яка становить понад двадцять праць серед майже чотирьох сотень із інших галузей філології [35]: *Non multum, sed multa*.

У його доробку представлено різноманітні аспекти вивчення мови фольклору [14], лінгвошевенкознавства [3; 2], історичної лексикології, стилістики, історії української літературної

.....

мови [17], питання термінотворення [11], медіалінгвістичні студії, "точні" методи в дослідженні фольклору й літератури тощо.

Фундаментальність у дослідженнях, комплексний підхід філолога притаманні вже раннім працям С. Росовецького – він був останнім аспірантом О. Назаревського, члена славнозвісного Семінарію В. Перетца (науково-літературний життєпис "Володимир Перетц. Біографія інтелектуала" на пошану "вчителя вчителів наших" – останній завершений твір (у друці), над яким працював науковець [10]). Для філології взагалі та зокрема для лінгвістичних студій, можливості, що відкрилися завдяки "слов'янському формалізму", винайденому В. Перетцем у 1905 році, – як вдалося довести С. Росовецькому [9; див. також: 26, с. 152–159], – переоцінити не можна.

Осмилення цих версій формалізму й структуралізму та застосування їх у конкретних студіях знайшло місце в багатьох працях С. Росовецького, зокрема мовознавчих. Для нього була надзвичайно важливою доказовість науки, у цьому контексті закономірним видається послідовне звертання ним до статистичних методів дослідження тексту. Наприклад, науковцем було розроблено методологію вичерпної "повної" лінгвостатистичної дескрипції пам'ятки староукраїнської літературної мови XVII ст.: створено проєкт дослідження "Скарбниці потрібної" Іоанікія Галятовського [13].

Науковець продуктивно застосовував прийоми лінгвістичної статистики до атрибуції давньої пам'ятки – "Повісті про Петра і Февронію" [35, с. 16]. Також С. Росовецький використовував методику статистичного вивчення давніх рукописних збірників [21; див. також: 35, с. 12]. Не можна не згадати в цьому контексті також його "Приклад аналізу народної ліричної пісні" з застосуванням тотожних прийомів [20].

Проблеми методології приваблювали С. Росовецького, послідовника та розробника ідей В. Перетца, який, будучи фундатором "філологічного методу", наголошував на тому, що вивчення літературних пам'яток має починатися з уваги до їхньої мови. С. Росовецький розробив власне універсальне бачення методологічної тріади наукового дослідження, й

особливу увагу приділяв у ній філософській основі [26, с. 213–224; див. також: 28, с. 7–43]. Завдяки його спостереженням та умовиводам стали можливими студії у різних царинах філологічної науки, що він і сам задемонстрував у численних працях, зокрема з лінгвофольклористики, де ним було окреслено специфіку матеріалу дослідження. С. Росовецький неодноразово наголошував на хибності традиції вважати фольклор зведенням зафіксованих текстів (відповідно до старої філософської основи, з 20-х років ХХ ст.), у яких наддіалектність у деяких жанрах з'являється внаслідок обробки коректорами під час підготовки до друку [26, с. 182–191]. Зміна філософської парадигми також уможливила застосування панпсихологізму як філософської основи [26, с. 139–145], зокрема в лінгвошевченкознавчих дослідженнях [4, с. 96–97], та обґрунтування "повернення до вільного вибору вченим філософської бази своєї розвідки" [26, с. 215].

Заслуга С. Росовецького полягає й у тому, що він обґрунтував продуктивність пошукових можливостей не лише компаративного, а й "надійнішого", на його переконання, інтертекстуального підходу в лінгвошевченкознавчих студіях, що дає безмежні можливості для вивчення рецепції поетичної мови українського фольклору в поетичній мові Т. Шевченка [32, с. 47–65; див. також: 26, с. 192; і ще: 16].

Для С. Росовецького протягом усього життя (з часів знайдення ним у 1978 році в архіві повісті XVII ст., її першої публікації та дослідження [35, с. 11, 15, 35]) було дуже важливо працювати безпосередньо з матеріалом, шукати нові тексти, опрацьовувати їх та запроваджувати до наукового обігу: так він став у 2007 р. укладачем збірки "Веснянки, колісанки та загадки, записані 1920 року у селі Кирилівці Григорієм Ткаченком" [1], що ще чекає на комплексне лінгвофольклористичне дослідження. Її оприлюднення також відкриває широкі можливості для діахронічних лінгвошевченкознавчих студій, адже ці записи майбутнім директором Інституту мовознавства було здійснено на Звенигородщині – батьківщині Т. Шевченка через майже

.....

століття після нього та на сорок років пізніше фіксацій А. Кримського, які той здійснював з 1880-х рр.

У фундаментальному підручнику "Український фольклор у теоретичному висвітленні" [26] підсумовано та "осмислено двохсотлітній період розвитку української фольклористики" [5, с. 335], а також висвітлено численні проблеми поетики фольклору [5, с. 335], важливої для мовника. Окрім цього там окреслено перспективи та спрогнозовано вектори подальшого розвитку фольклористики, зокрема постання "нового традиціоналізму" [26, с. 213–224] – згодом С. Росовецький неодноразово підкреслював, що з часу його написання вітчизняна наука зробила ряд істотних кроків у зазначених напрямках.

С. Росовецький окреслює в цьому підручнику багатопланові зв'язки фольклористики з мовознавством. Передусім він наголошує на безособовості традиційного фольклору, яка наближує його до живої мови [26, с. 47]. Важливо, що "нові теорії та методи дослідження, котрі постійно, починаючи із середини ХІХ ст., з'являються в лінгвістиці, час від часу фахово переосмислюються фольклористами та збагачують теорію науки про фольклор" [26, с. 47]. Крім того, оскільки словесна сторона фольклору постає на мовній основі, закономірним є його дослідження методами стилістики [26, с. 47]. Також автор наголошує на співпраці фольклористики з діалектологією [26, с. 47], адже фольклор звучить діалектами. Згадує тут науковець і молоді інтердисциплінарні галузі – лінгвофольклористику, що "взаємодіє з етнолінгвістикою" [26, с. 47]. Проте він рішуче заперечує пропонуване останньою розчинення фольклору в культурі загалом та діалектів – у загальнонародній мові, що призводить до нівелювання розбіжностей між літературною мовою та мовою фольклору, а, отже й до викривлення результатів.

У навчальному посібнику "Текстологія фольклору" С. Росовецького лінгвістичним аспектам присвячено розділ "Семіотика, аналіз рівнів тексту, лінгвістична статистика" [25, с. 133–137]. Автор продовжує традицію всебічного

комплексного аналізу тексту, сформульовану В. Перетцем (здійснюваного тим на матеріалі давніх пам'яток) у його "філологічному методі", аналізу, що поєднує літературознавчі студії та мовознавчі. Спирається він на пропозицію Р. Якобсона починати дослідження поетичного твору за мовними рівнями, а далі вивчати зв'язки явищ на кожному з них із явищами поетичної мови (метафор, метонімії, символіки тощо). Окрему увагу в посібнику з цієї допоміжної спеціальної дисципліни приділено розвідці Т. Сібеока, який застосував ідеї Р. Якобсона до вивчення фольклорного тексту. Враховуючи поліваріантність фольклорного твору, специфіку його трансмісії, наявність деяких віддалених у часі фіксацій, такий підхід відкриває широке поле для дослідження мовознавця.

Теоретичні умовиводи науковець застосовував у практичних спостереженнях до вивчення різноманітного матеріалу.

Увагу С. Росовецького в різних аспектах часто привертала українські народні думи – яскрава, самобутня сторінка в історії нашого народу. Глибокі зауваження містить ґрунтовна стаття науковця, присвячена епічній специфіці українських народних дум, яка містить також цікавий мовний коментар щодо використовуваних там церковнослов'янських і загалом оригінальності словесної форми дум [36, с. 296]. Не можна не згадати в цьому контексті також детальну лінгвостилістичну інтерпретацію С. Росовецьким в іншій статті однієї з думових формул: "молитви невольників про повернення у вітчизну" [12], де він застосовує комплексний підхід.

Одним із ключових текстів у науковому доробку С. Росовецького було "Слово о полку Ігоревім": протягом усього життя він наполегливо збирав літературу, матеріали, повертався до вивчення різноманітних його аспектів, серед яких особливе місце посідає проблема рецепції "Слова..." [35, с. 13, 16, 20, 24, 26, 27, 29, 32, 38, 42], а також проблема спадкоємних зв'язків [24]. У його монографії «"Слово о полку Ігоревім" у взаємозв'язках із фольклором» (2021 р.) один із перших розділів присвячено розгляду лінгвістичної проблематики [23, с. 57–64], і передусім діалектологічної, що,

зрештою, закономірно для дослідження твору з точки зору фольклориста, оскільки саме діалекти виступають "мовною оболонкою" творів усної народної творчості. У цьому розділі автор детально аналізує підходи науковців, які дотримуються подекуди протилежних висновків та формулює важливу пораду: "«Словом...» ще мають впритул зайнятися професійні українські діалектологи" [23, с. 64; див. також 35, с. 13]. Також слушні зауваження залишив С. Росовецький у відгуку на працю Т. Піонтковської, присвячену лінгвопоетичним формулам із точки зору зв'язків мови "Слова о полку Ігоревім" із мовою українського фольклору [8].

У ряді статей С. Росовецького, присвячених лінгвофольклористичній аспектології, науковець дає методичні поради мовознавцям при здійсненні ними експертизи автентичності фольклорних творів для отримання достовірних результатів [27]. Особливо цінною є чітка диференціація: "фейклору", "фольклоризмусу" та "фолксинесу", що функціонують у наш час. Автор майстерно використовує лінгвістичну аргументацію при розгляді їхніх специфічних рис.

С. Росовецьким, який був універсальним науковцем із енциклопедичними знаннями, здійснено ряд розробок-етюдів із історичної лексикології у процесі реконструкції давньокиївських билин, що рецитовалися тут ще в XVI ст., наприклад, "князь *пішов*", "богатыр *зіштовхнув*" тощо [7]¹. Вони мають самодостатню цінність і представляють інтерес для історика мови. Запропоновані автором моделі окреслюють перспективи для подальших фахових лінгвістичних студій, адже в мові, на його переконання, зосереджено величезний історичний матеріал. Під час роботи вченому став у пригоді талант письменника, адже С. Росовецький – людина обдарована – не лише аналізував тексти, а й сам протягом усього життя їх творив, часто ілюстрував свої видання. Його доробок було відзначено на багатьох фахових конкурсах, зокрема, на "Коронації слова" 2007–2008 рр.

¹ див. також фільм-презентацію цього видання на сайті: <https://rosovetskyi.com/category/multimedia/> (дата звернення: 30.04.2022)

Наріжним каменем наукової спадщини С. Росовецького є творчість Т. Шевченка, не лише геніального поета, мовотворця, основоположника нової української літературної мови, але й носія традиційного фольклору. Грунтовна праця науковця "Тарас Шевченко і фольклор" витримала три видання – 2011, 2015, 2017 рр., вона містить глибокі мовознавчі спостереження, окрім власне фольклористичних і літературознавчих. Це стосується передусім лінгвостилістичної специфіки втілення фольклорних прийомів організації тексту в Шевченкових творах – повторів, психологічних паралелізмів, "слов'янських заперечних паралелізмів", "reservatio mentalis" та ін. [32, с. 227–233].

На окрему увагу мовознавця заслуговує диференціювання С. Росовецьким у розділі "Шевченко як фольклорист" Шевченкових фольклорних записів, зроблених із пам'яті та "з голосу" [32, с. 115–123; див. також: 34], що безумовно має, крім власне фольклористичного [6, с. 645], лінгвістичне значення, адже виділені фіксації засвідчують різні вияви мовної діяльності Т. Шевченка та відрізняються за ступенем посилення поетового авторського внеску.

У славнозвісній Шевченківській енциклопедії – гордості вітчизняної науки – більше сотні статей авторства С. Росовецького. Серед них привертає увагу дослідження, що демонструє певні підходи до інтерпретації риторичної структури в поетичних творах Т. Шевченка. Воно присвячено специфічному лінгвостилістичному прийому – апострофі, звертання суб'єкта мовлення до певного об'єкта [15, с. 230–232].

Будучи засобом інтимізації, завдяки якому ускладнюється гра суб'єктно-об'єктних стосунків, різноманітні апострофи відіграють важливу роль у поезії Т. Шевченка: вони супроводжують у його творах історичні й географічні альянзи, розширюючи художній час і простір твору, отже слугують інтелектуалізації творів основоположника нової української літературної мови та спонукають читача до розумової співпраці [3, с. 566].

Християнський компонент взагалі посідає у творчості Т. Шевченка, на переконання С. Росовецького, значне місце,

дослідженню якого він присвятив багато уваги. У "Шевченківській енциклопедії" він є автором фундаментальних статей, присвячених Шевченковій рецепції Біблії, християнській агіографії тощо. Зокрема, С. Росовецький звернув увагу, що в поемі "Марія" – духовному надконфесійному посланні поета українському народу – не лише відбилися тексти акафістів Богородиці та "св. Йосипові обручнику", а й знайшла своє втілення поетика акафістів [29]. Там, відповідно до канонічної структури акафіста, перемежуються оповідні (кондакарні та початкові ікосні) фрагменти зі звертаннями-вигуками, що відповідають ікосам "Радій!" [29, с. 220–221], – ці звертання відіграють важливу роль у поезиці акафістів.

Не менш важливим, за висновком С. Росовецького, є аналіз слідування Т. Шевченка у звертанні до акафістів виразній вітчизняній традиції (ідеться про перші переклади з грецької в давньокіївську добу та перші видання лаврської Києво-Печерської друкарні). Студії з історії української літературної мови та лінгвокультурології в цій царині, як науковець сподівався, ще попереду.

Секрети Шевченкової лінгвістичної майстерності приваблювали С. Росовецького. Зокрема, прийоми вишуканої мовної гри основоположника нової української літературної мови та мовотворця він вивчає з точки зору відхилень автора від усталеного для певного жанру дискурсу [18]. Як явище мовної гри автор розглядає введення специфічних фольклорних прийомів організації тексту (повторів, стилістичної симетрії та ін.) до тканини твору літературної поезії. Або окремо зупиняється на вивченні в поемі "Царі" витонченої гри поета з архаїзмами, а також з його оказіональними неологізмами, які можна трактувати як порушення норм словотворення.

У дописі "Проблема українського бароко і Тарас Шевченко: деякі стилістичні та мовно-поетикальні аспекти" С. Росовецький добирає глибоку лінгвістичну аргументацію, гостро полемізуючи з автором статті, присвяченої цьому стилю в "Шевченківській енциклопедії" Л. Ушкаловим щодо

сприймання Т. Шевченком драматургії В. Шекспіра як барокової [22].

Під час роботи над ґрунтовним дослідженням "Шевченко. Сучасна біографія" С. Росовецький використовував також матеріали своїх лінгвістичних студій. Наприклад, у замальовці про життя поета на засланні ("Розділ 9. Затягнутий у сірий мундир, ув'язнений у смердючій казармі: *Оренбург, Орська фортеця*" [33, с. 183–201] він застосував розробку, присвячену семантиці слова "хата" в поетичних контекстах українського генія: поміж іншими його символічними значеннями було виділено частовживане "притулок". Він може бути постійним, або тимчасовим, затишним, чи недостойним людини: "Ще прийде ніч в смердючу хату, / Ще прийдуть думи..." ("А. О. Козачковському"). Тут ідеться про солдатську казарму на березі Каспійського моря" (подібне зображення знаходимо на відомому малюнку Т. Шевченка "Казарма" 1856–1857 років). Зрозуміло, що вона "аж ніяк не нагадувала рідну поетові селянську оселю. Значення слова "хата" тут близьке до переносного, певний відтінок образності йому надає й гострий емоційний епітет" [16, с. 29].

С. Росовецький – автор першої частини (1860–1930 рр.) колективної монографії "Шевченкознавство у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка", що пережила два видання (2004, 2011) [30; 31]. У ній окремий розділ присвячено аналізу шляхів розвитку нашого лінгвошевченкознавства [30, с. 31–33]. І починає він зі згадки про мовознавчу оцінку творів поета К. Шейковським, а саме лексики "Гайдамаків".

Наголошує дослідник і на події, що мала величезне значення, і не лише для лінгвошевченкознавства: "Визнання й авторитет, що їх здобула на той час поезія Шевченка, стала одним із головних аргументів на захист української мови в публіцистичній статті П. Г. Житецького" [30, с. 31] – юного студента нашого історико-філологічного факультету, учасника поховання поета, майбутнього автора славнозвісної історії української літературної мови, праць, присвячених

.....

аналізу мови дум, Пересопницького євангелія, "Слова о полку Ігоревім", "Енеїди" тощо. Слушним є і таке спостереження С. Росовецького про подію, значення якої мовознавцеві переоцінити не можна: ідеться про передачу в 1863 році П. Житецьким ненадрукованого Шевченкового тексту "Хустина" ("У неділю не гуляла") редакторові часопису "Основа". Це був важливий крок для текстологічного опрацювання Шевченкових творів [30, с. 9]. А скільки з них було втрачено!

Справедливо наголошує науковець на важливості підготовки проф. В. Перетцем наукових кадрів у його Семінарії [30 с. 14; див. також: 19, с. 51], звідки вийшла ціла плеяда відомих шевченкознавців. Поміж ними був І. Огієнко, майбутній укладач "Граматично-стилістичного словника Шевченкової мови", автор "Історії української літературної мови", що містить глибоку оцінку творчості Т. Шевченка та ін. Парадоксально, але 20-ті роки ХХ ст., коли університет було розформовано й перетворено на ІНО (інститут народної освіти), шевченкознавство переживає тут свій розквіт [30, с. 32], адже "випускники й викладачі Київського університету, серед яких були учні В. Перетца, очолили наукове, академічне шевченкознавство, виробивши його модель, суттєво викривлену в радянській науці наступних десятиріч і багато в чому взірцеву й для наших часів" [30, с. 32].

Також глибоким є спостереження С. Росовецького щодо сучасних тенденцій, що домінують в університетському шевченкознавстві, представленому в усіх формах (усній, рукописній та друкованій): превальювання історико-літературних і мовознавчих досліджень [30, с. 6], що контрастує з іншими етапами осмислення цієї центральної постаті в історії української культури. Особливо відчутним це було в початковий період, коли синтетичний літературно-критичний компонент та етнологічний переважав мовознавчий [30, с. 31].

Сформульовано С. Росовецьким перспективні напрямки медіалінгвістичних студій: у наш час дослідники, користувачі Інтернету, на його думку, могли б "зацікавитися Шевченком як автором, чії творіння мають такі близькі до Мережі якості, як

мультимедійність, гіпертекстуальність, нелінійність та інтерактивність" [33, с. 446]. Наприклад, сучасних мовознавців – дослідників гіпертекстуальності має привабити те, що "у своїй поетичній творчості українською мовою Шевченко ... тяжів до створення гіпертекстів" [33, с. 447]. Також видається перспективним для лінгвошевченкознавця вивчення нелінійності, яка "тісно пов'язана зі своєрідною варіативністю його поетичних текстів" [33, с. 447]. І далі науковець уточнює: "Ця особливість реалізується в автоповтореннях, авторемінісценціях, автоалюзіях і автоцитатах" [33, с. 447].

Літературознавча спадщина інтелектуального велета – М. Грушевського є важливим здобутком нашого народу, яку важливо було не просто перевидати на новому етапі, а й осмислити, і надати фахові коментарі. Це було здійснено С. Росовецьким у примітках до II-го – VI-го томів (2-ої – 9-ої книг) перевиданої його "Історії української літератури" (1993-1996 рр.). Там містяться, окрім літературознавчих, глибокі мовознавчі коментарі з історичної стилістики, лінгвістичної методології, історії української літературної мови та ін. Це була титанічна праця не просто фахівця, але і Майстра.

С. Росовецький пішов з життя передчасно, сповнений творчих сил. Науковець, що все життя прагнув істини, який відчував себе духовно вільною людиною: "І пізнаєте істину, і істина зробить вас вільними" (Ін. VIII: 32). Він плідно працював до останнього дня. Безкомпромісний у принципових фахових дискусіях – і при цьому завжди щиро відкритий до конструктивної кваліфікованої дискусії. Інтелігентна людина, з витонченим почуттям гумору та здатністю до самоіронії. Він був наділений колосальною працездатністю: "Український фольклор у теоретичному висвітленні", "Шевченко і фольклор", більше сотні статей у "Шевченківській енциклопедії", "«Слово о полку Ігоревім» у взаємозв'язках із фольклором", "Спадкоємні зв'язки національних словесних культур", "Фольклорно-літературні зв'язки: компаративний аспект", "Володимир Перетц. Біографія інтелектуала" – навіть одного з цих видань вистачило б, щоб залишити ім'я вченого в історії філологічної

науки для вдячних нащадків. Кожне з них – результат самовідданого подвигу великого трудівника, оригінального мислителя, людини, яка сама здобула славу (*Nomen est omen*). Кожне з них – перлина в тому вінці зі здобутків і чеснот, який людина збирає протягом життя, за І. Галятовським. Нам треба осмислити його великий дар і далі дбати про інтелектуальний сад, який виплекав Станіслав Казимирович Росовецький*.

ЛІТЕРАТУРА

1. Веснянки, колісанки та загадки, записані 1920 року у селі Кирилівці Григорієм Ткаченком / Підгот. до друку С. К. Росовецького, Ю. Б. Дядищевої-Росовецької, К. Ткаченко. Київ : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2007. 135 с.

2. Гнатенко В. І. Росовецький Станіслав Казимирович. *Шевченкознавство у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1860–2010). Сторінки історії: монографія (2-ге вид., доп. та перероб.)* / Задорожна Л.М., Семенюк Г.Ф., Росовецький С.К., Вільна Я.В., Задорожна С.В., Гнатенко В.І. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2011. С. 341–343.

3. Дядищева-Росовецька Ю.Б. Росовецький Станіслав Казимирович. *Шевченківська енциклопедія* : в 6 т. / Редкол. : М.Г. Жулинський (гол.) [та ін.]. Т. 5. Київ: НАН України, 2015. С. 565–566.

4. Дядищева-Росовецька Ю.Б. Фольклор і поетичне слово Тараса Шевченка. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2001. 133 с.

5. Лисюк Н.А. Росовецький Станіслав Казимирович. *Українська фольклористична енциклопедія*: в 2-х т. / Упор., наук. ред. проф. М.К. Дмитренко. Т. 2. Київ : Вид-во "Сталь", 2020. С. 335–336.

6. Пастух Н.А. Росовецький Станіслав Казимирович. *Українська фольклористична енциклопедія* / керівник проекту, наук. редактор, упор. Василь Сокіл [НАН України, Ін-т народознавства]. Львів, 2018. С. 645.

7. Росовецький С.К. Билини давньокиївські: Реконструкції-переклади фольклориста С. Росовецького / під редакцією поета О. Хмельовського. Київ : SELENA : ФОП Росовецький-Гіндіч О.С., 2016. 170 с. [Електр. ресурс] : <https://rosovetskyi.com/bylyny/> (дата звернення: 30.04.2022).

Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика

8. Росовецький С.К. Відгук на автореферат кандидатської дисертації Піонтковської Т. О. «Лінгвопоетичні формули як вираження зв'язку мови "Слова о полку Ігоревім" і мови української народної творчості». *Словесна магія міфопоетики*. Київ : Альфа друк, 2008/2009. С. 96–97.

9. Росовецький С.К. В.М. Перетц – фундатор "слов'янського формалізму". *Філологічні семінари. Художня форма*. Присвячується 100-літтю філологічного семінару та його засновнику – професору Перетцу В.М. 2005. Вип. 8. С. 10–12.

10. Росовецький С. К. Володимир Перетц. Біографія інтелектуала. Київ : Дух і літера, 2022 (готується до видання).

11. Росовецький С.К. Деякі міркування про наукову термінологію. *Актуальні проблеми української лінгвістики: Теорія і практика*. 2009. Вип. XIX. С. 79–87.

12. Росовецький С.К. До лінгвостилістичної інтерпретації однієї з думових формул. Стаття перша. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2016. Вип. 33. С. 17–31.

13. Росовецький С.К. До методології "повної" лінгвостатистичної дескрипції пам'ятки української літературної мови XVII ст. : Проект дослідження "Скарбниці потрібної" Іоанікія Галятовського. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2008. Вип. XVI. С. 3–8.

14. Росовецький С.К. До проблеми двомовності видань з українського фольклору. *Література. Фольклор. Проблеми поетики*. 2007. Вип. 29. № 1.

15. Росовецький С. К., Дядищева-Росовецька Ю. Б. Апострофа. *Шевченківська енциклопедія* : в 6 т. / Редкол. : М. Г. Жулинський (гол.) [та ін.]. Т. 1. Київ: НАН України, 2012. С. 230–232.

16. Росовецький С.К., Дядищева-Росовецька Ю.Б. Символіка слова "хата" в поетичних контекстах Т. Г. Шевченка. *Українське мовознавство*. 1993. Вип. 20. С. 28–33.

17. Росовецький С.К. Мовна ситуація України кінця XVI ст. у дзеркалі текстів Андрія Курбського. *Слов'янські мови і сучасний світ*. Київ : Видавничий центр "Київський університет", 2001. С. 67–78.

18. Росовецький С.К. Нотатки про Шевченкові мовні ігри. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2015. Вип. 30. С. 143–162.

19. Росовецький С.К. Перетц Володимир Миколайович. *Шевченківська енциклопедія: в 6 т. /* Редкол. : М. Г. Жулинський (гол.) [та ін.]. Т. 5. Київ: НАН України, 2015. С. 51–52.

20. Росовецький С.К. Приклад аналізу народної ліричної пісні. *Студії з україністики*. 2007. Вип. VII. Скарби культури – безсмертя нації. С. 198–208.

21. Росовецький С.К. Про естетичне дослідження пам'яток давніх східнослов'янських літератур. *Радянське літературознавство*. 1978. № 2. С. 15–26.

22. Росовецький С.К. Проблема українського бароко і Тарас Шевченко: деякі стилістичні та мовно-поетикальні аспекти. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2013. Вип. XXVII. С. 66–77.

23. Росовецький С. "Слово о полку Ігоревім" у взаємозв'язках із фольклором. Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2021. 404 с. [Електр. ресурс]: <https://rosovetskyi.com/?p=49> (дата звернення: 30.04.2022).

24. Росовецький С.К. Спадкоємні зв'язки національних словесних культур. Київ: Віпол, 1997. 230 с.

25. Росовецький С.К. Текстологія фольклору. Київ: SELENA: ФОП Росовецький-Гіндіч О.С., 2015. 260 с. [Електр. ресурс]. URL: https://rosovetskyi.com/textologia_folklor_rosovetskyi/ (дата звернення: 30.04.2022).

26. Росовецький С.К. Український фольклор у теоретичному висвітленні: підручник. Київ: ВПЦ "Київський університет", 2008. 623 с. [Електр. ресурс]. URL: <https://rosovetskyi.com/ukr-folklor-u-teorivusv/> (дата звернення: 30.04.2022).

27. Росовецький С.К. "Фейклор", "фольклоризмус", "фольксінес" та деякі мовні аспекти їх функціонування в Україні. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2002. Вип. 5. С. 133–142.

28. Росовецький С.К. Фольклорно-літературні зв'язки: компаративний аспект. Київ: ВПЦ "Київський університет", 2001. 277 с. [Електр. ресурс]. URL: https://rosovetskyi.com/folklorno_literaturni_zviazki/ (дата звернення: 30.04.2022).

29. Росовецький С. Шевченкова "Марія", православна і протестантська біблеїстика першої половини XIX ст. *Тарас Шевченко і національно-визвольні змагання українського народу: Збірник матеріалів міжнародної наукової конференції* (доповіді, тези, нові

дослідження) 20–21 травня 1996 р. Київ : ВПЦ "Київський університет", 1998. С. 220–225. [Електр. ресурс]. URL: <https://rosovetskyi.com/marija/> (дата звернення: 30.04.2022).

30. Росовецький С.К. та ін. Шевченкознавство у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1860–2003): колективна монографія / Задорожна Л. М., Семенюк Г.Ф., Росовецький С.К., Вільна Я.В., Задорожна С.В., Гнатенко В.І. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2004. С. 6–39.

31. Росовецький С.К. та ін. Шевченкознавство у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1860–2010). Сторінки історії: монографія / 2-ге вид., доп. та перероб. / Задорожна Л.М., Семенюк Г.Ф., Росовецький С.К., Вільна Я.В., Задорожна С.В., Гнатенко В.І. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2011. С. 7–57.

32. Росовецький С. Шевченко і фольклор : вид. 2-ге, випр. і доп. Київ : Критика, 2015. 480 с.

33. Росовецький С. Шевченко. Сучасна біографія. Київ : Дух і літера, 2020. 472 с.

34. Росовецький С. К. Шевченко як фольклорист. *Шевченкознавчі студії*. 2007. Вип. 9. С. 90–97.

35. Станіслав Казимирович Росовецький. Бібліографічний покажчик за 1968–2018 роки / Укладач Ю.Б. Дядищева-Росовецька. Автор вступних нотаток С.К. Росовецький. Київ : ФОП Росовецький-Гіндич О. С., 2018. 52 с. [Електр. ресурс]. URL : <https://rosovetskyi.com/bibliographia/> (дата звернення: 30.04.2022).

36. Rosovetsky S.K. Epic specificity of ukrainian folk dumas. *Studia Litterarum*. 2018. Т. 3, № 1. С. 282–301.

REFERENCES

1. *Spring songs, lullabies and riddles, recorded in 1920 in the village of Kyrylivka by Hryhoriy Tkachenko* (2007). [Vesnyanky, kolysanky ta zagadky, zapysani 1920 roku u seli Kyrylivci Grygoriyem Tkachenkom] / S.K. Rosovetskyi, Yu.B. Dyadyshhevoyi-Rosovetska, K. Tkachenko. Kyiv : VPC "Kyuyivskij universytet". 135 s. [in Ukrainian].

2. Gnatenko, V.I. (2011). *Rosovetsky Stanislav Kazimirovich* [Rosovetskyi Stanislav Kazymyrovych]. *Shevchenkoznnavstvo u Kyuyivskomu nacionalnomu universyteti imeni Tarasa Shevchenka (1860–2010). Storinky*

istoriyi: monografiya / 2-ge vyd., dop. ta pererob. / Zadorozhna L.M., Semenyuk G.F., Rosovetskyi S.K., Vilna Ya.V., Zadorozhna S.V., Gnatenko V.I. Kyiv : VPC "Kyyivskyy universytet", 341–343 [in Ukrainian].

3. Dyadyshheva-Rosoveczka, Yu.B. (2015). *Rosovetsky Stanislav Kazimirovich* [Rosovetskyi Stanislav Kazymyrovych]. *Shevchenkivska encyklopediya : v 6 t.* / Redkol. : M.G. Zhulynskyy (gol.) [ta in.]. T. 5. Kyiv NAN Ukrayiny, 565–566 [in Ukrainian].

4. Dyadyshheva-Rosoveczka, Yu.B. (2001). *Folklore and poetic words of Taras Shevchenko* [Folklor i poetychne slovo Tarasa Shevchenka]. Kyiv : VPC "Kyivskyy universytet". 133 s. [in Ukrainian].

5. Lysyuk, N.A. (2020). *Rosovetsky Stanislav Kazimirovich*. [Rosovetskyi Stanislav Kazymyrovych]. *Ukrayinska folklorystychna encyklopediya: v 2 t.* / Upor., nauk. red. prof. M.K. Dmytrenko. T. 2. Kyiv : Vyd-vo "Stal", 335–336 [in Ukrainian].

6. Pastux, N.A. (2018). *Rosovetsky Stanislav Kazimirovich*. [Rosovetskyi Stanislav Kazymyrovych]. *Ukrainian folklore encyclopedia* [Ukrayinska folklorystychna encyklopediya] / kerivnyk proektu, nauk. redaktor, upor. Vasyl Sokil [NAN Ukrayiny, In-t narodnavstva]. Lviv, 645 [in Ukrainian].

7. Rosovetskyi, S.K. (2016). *Ancient Kyiv bylyny: Reconstructions-translations of folklorist S. Rosovetsky* [Bylyny davnokyyivski: Rekonstrukciyi-pereklady folklorysta S. Rosoveczkogo] / pid redakciyeyu poeta O. Khmelovskogo. Kyiv : SELENA : FOP Rosovetskyi-Gindich O.S., 170 s. URL : <https://rosovetskyi.com/bylyny/> (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

8. Rosovetskyi, S.K. (2008/2009). *Response to the abstract of the candidate's dissertation of Piontkovskaya T.O. «Linguopoetic formulas as an expression of the connection between the language "Words about the regiment of Igor" and the language of Ukrainian folk art». Verbal magic of mythopoetics* [Vidguk na avtoreferat kandydatskoyi dysertaciyi Piontkovskoyi T. O. «Lingvopoetychni formuly yak vyrazhennya zv'yazku movy "Slova o polku Igorevim" i movy ukrayinskoyi narodnoyi tvorchosti»]. *Slovesna magiya mifopoetyky*. Kyiv : Alfa druk, 96–97 [in Ukrainian].

9. Rosovetskyi, S.K. (2005). *V. M. Peretz – the founder of "Slavic formalism"* [V.M. Peretz – fundator "slov'yanskogo formalizmu"]. *Philological seminars. Art form*. Prysvyachuyetsya 100-littyu

filologicznego seminaru ta jogo zasnovnyku – profesoru Peretczu V.M. Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet", 8, 10–12 [in Ukrainian].

10. Rosovetskyi, S.K. (2022). *Vladimir Peretz. Biography of an intellectual* [Volodymyr Peretcz. Biografiya intelektual]. Kyiv : Dux i litera (gotuyetsya do vydannya) [in Ukrainian].

11. Rosovetskyi, S.K. (2009). *Some considerations of scientific terminology* [Deyaki mirkuvannya pro naukovu terminologiyu]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 19, 79–87 [in Ukrainian].

12. Rosovetskyi, S.K. (2016). To the linguistic-stylistic interpretation of one of the thought formulas. Article one. [Do lingvostylistychnoyi interpretaciyi odniyeyi z dumovyx formul. Stattya persha]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 33, 17–31 [in Ukrainian].

13. Rosovetskyi, S.K. (2008). *To the methodology of "complete" linguistic and statistical description of the monument of Ukrainian literary language of the XVII century. : Ioaniki Galyatovsky's "Treasury of Needs" research project* [Do metodologiyi "povnoyi" lingvostatystychnoyi deskrypciyi pam'yatky ukrayinskoyi literaturnoyi movy XVII st. : Proekt doslidzhennya "Skarbnyci potrebnoyi" Ioanykiya Galyatovskogo]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 16, 3–8. [in Ukrainian].

14. Rosovetskyi, S.K. (2007). *On the problem of bilingual publications in Ukrainian folklore* [Do problemy dvomovnosti vydan z ukrayinskogo folkloru]. *Literatura. Folklor. Problemi poetyky*, 29, № 1 [in Ukrainian].

15. Rosovetskyi, S. K. & Dyadyshheva-Rosoveczka, Yu. B. (2012). *Apostrophe*. [Apostrofa]. *Shevchenkivska encyklopediya : v 6 t. / Redkol. : M. G. Zhulynskyj (gol.) [ta in.]. T. 1. Kyiv : NAN Ukrayiny*, 230–232.

16. Rosovetskyi, S.K., Dyadyshheva-Rosoveczka Yu.B. (1993). *Symbolism of the word "house" in the poetic contexts of Taras Shevchenko*. [Symvolika slova "hata" v poetychnyx kontekstax T.G. Shevchenka]. *Ukrayinske movoznavstvo*, 20, 28–33 [in Ukrainian].

17. Rosovetskyi, S.K. (2001). *The language situation in Ukraine in the late XVI century. in the mirror of Andriy Kurbsky's texts* [Movna sytuaciya Ukrayiny kincya XVI st. u dzerkali tekstiv Andriya Kurbskogo]. *Slovyanski movy i suchasnyj svit*. Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet", 67–78 [in Ukrainian].

18. Rosovetskyi, S.K. (2015). Notes on Shevchenko's language games. [Notatky pro Shevchenkovi movni igry]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 30, 143–162 [in Ukrainian].

19. Rosovetskyi, S.K. (2015). *Peretz Volodymyr Mykolajovych* [Peretz Volodymyr Mykolajovych]. *Shevchenkivska encyklopediya : v 6 t. / Redkol. : M.G. Zhulynskiy (gol.)* [ta in.]. T. 5. Kyiv. : NAN Ukrayiny, 51–52 [in Ukrainian].

20. Rosovetskyi, S.K. (2007). Example of analysis of folk lyric song. [Pryklad analizu narodnoyi lirychnoyi pisni. Studiyyi z ukrayinistyky]. *Skarby kultury – bezsmertya nacyi*, VII, 198–208 [in Ukrainian].

21. Rosovetskyi, S.K. (1978). *On the aesthetic study of monuments of ancient East Slavic literature* [Pro estetychne doslidzhennya pam'yatok davnix sxidnoslov'yanskyx literatur]. *Radjans'ke Literaturoznavstvo*, 2, 15–26 [in Ukrainian].

22. Rosovetskyi, S.K. (2013). *The problem of Ukrainian Baroque and Taras Shevchenko: some stylistic and linguistic and poetic aspects*. [Problema ukrayinskogo baroko i Taras Shevchenko: deyaki stylistychni ta movno-poetykalni aspekty]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 27, 66–77 [in Ukrainian].

23. Rosovetskyi, S. (2021). *"A word about the regiment of Igor" in the relationship with folklore* ["Slovo o polku Igorevim" u vzayemozv'yazkax iz folklorom]. Kyiv : FOP Salomatin Sergij Mykolajovych, 404 s. URL : <https://rosovetskyi.com/?p=49> (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

24. Rosovetskyi, S.K. (1997). *Hereditary connections of national verbal cultures* [Spadkoyemni zv'yazky nacionalnyx slovesnyx kultur]. Kyiv : Vipol, 230 s. [in Ukrainian].

25. Rosovetskyi, S.K. (2015). *Textology of folklore* [Tekstologiya folkloru]. Kyiv : SELENA : FOP Rosovetskyi-Gindich O.S., 260 s. URL : https://rosovetskyi.com/textologia_folklor_rosovetskyi/ (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

26. Rosovetskyi S. K. (2008). *Ukrainian folklore in theoretical light*. [Ukrayinskyj folklor u teoretychnomu vysvitleni]. Kyiv : VPC "Kyyivskiy universytet", 623 s. URL : <https://rosovetskyi.com/ukr-folklor-u-teor-vusv/> (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

27. Rosovetskyi S.K. (2002). *"Fakelor", "folklorism", "folksines" and some linguistic aspects of their functioning in Ukraine* ["Fejklor", "folkloryzmus", "folksines" ta deyaki movni aspekty yix funkcionuvannya v

Ukrayini]. *Aktualni problemy ukrayinskoyi lingvistyky: teoriya i praktyka*, 5, 133–142 [in Ukrainian].

28. Rosovetskyi, S.K. (2001). *Folklore and literary relations: a comparative aspect* [Folkloro-literaturni zv'yazky: komparatyvnyj aspekt]. Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet". 277 s. URL : https://rosovetskyi.com/folkloro_literaturni_zviazki/ (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

29. Rosovetskyi, S. (1996). Shevchenko's "Maria", Orthodox and Protestant biblical studies of the first half of the nineteenth century [Shevchenkova "Mariya", pravoslavna i protestantska bibleyistyka pershoi polovyny XIX st.]. *Taras Shevchenko i nacionalno-vyzvolni zmagannya ukrayinskogo narodu: Zbirnyk materialiv mizhnarodnoyi naukovoji konferenciji (dopovidi, tezy, novi doslidzhennya) 20–21 travnya 1996 r.* Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet", 220–225. URL : <https://rosovetskyi.com/marija/> (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

30. Rosovetskyi, S.K. (2004). *Shevchenko Studies at the Taras Shevchenko National University of Kyiv (1860–2003)* [Shevchenkoznavstvo u Kyivskomu nacionalnomu universyteti imeni Tarasa Shevchenka (1860–2003)]: kolektyvna monografiya / Zadorozhna L.M., Semenyuk G.F., Vilna Ya.V., Zadorozhna S.V., Gnatenko V.I. Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet", 6–39 [in Ukrainian].

31. Rosovetskyi, S.K. (2011). *Shevchenko Studies at the Taras Shevchenko National University of Kyiv (1860–2010). Pages of history.* [Shevchenkoznavstvo u Kyivskomu nacionalnomu universyteti imeni Tarasa Shevchenka (1860–2010). Storinky istoriyi] : monografiya / 2-ge vyd., dop. ta pererob. / Zadorozhna L.M., Semenyuk G.F., Vilna Ya.V., Zadorozhna S.V., Gnatenko V.I. Kyiv : VPC "Kyivskyj universytet", 7–57 [in Ukrainian].

32. Rosovetskyi, S. (2015). *Shevchenko and folklore* [Shevchenko i folklore] : vyd. 2-ge, vypr. i dop. Kyiv : Krytyka. 480 s. [in Ukrainian].

33. Rosovetskyi, S. (2020). *Shevchenko. Modern biography.* [Shevchenko. Suchasna biografiya]. Kyiv : Dux i litera, 472 s. [in Ukrainian].

34. Rosovetskyi, S.K. (2007). *Shevchenko as a folklorist* [Shevchenko yak folklorist]. *Shevchenkoznavchi studiyi*, 9, 90–97 [in Ukrainian].

35. *Stanislav Kazimirovich Rosovetsky. Bibliographic index for 1968–2018.* (2018). [Stanislav Kazymyrovych Rosovetskyi. Bibliografichnyj pokazhchyk za 1968–2018 roky] / Ukladach Yu. B. Dyadyshheva-Rosoveczka. Avtor vstupnyx notatok S.K. Rosovetskyi. Kyiv : FOP

Rosovetskyi-Gindyeh O. S. 52 s. URL : <https://rosovetskyi.com/bibliographia/> (last access: 30.04.2022) [in Ukrainian].

36. Rosovetsky, S.K. (2018). Epic specificity of ukrainian folk dumas. *Studia Litterarum*, 2018, 3(1), 282–301. <https://doi.org/10.22455/2500-4247-2018-3-1-282-301> [in Russian].

Дата надходження до редакції – 25.04.2022

Дата затвердження редакцією – 30.04.2022

* Поки верстався номер, вийшла друком стаття С. Росовецького, присвячена спостереженням у царині синтаксичної стилістики [Росовецький С. К. Пунктуація в Шевченковій поезії "Ну що б, здавалося, слова...". *Українська літературна Шевченкіана: формально-змістові дискурси за 150 літ*. Зб. праць Всеукраїнської (41-ї) наук. Шевч. конф. Черкаси : Чабаненко Ю. А., 2022. С. 349–374].